

zel 6 milliárd dollárra rúgott. Az áramszünet igen komplex események végeredménye volt, de egy szoftverhiba is szerepet kapott benne, amely miatt a vészjelző rendszer felmondta a szolgáltatást. Ezt követően olyan folyamatok indultak el, amelyek miatt a fő és másodlagos irányítórendszer szervere is lelassult, majd leállt, az áramellátó rendszer pedig túlterhelődött.

## Érdekes informatika feladatok

XXXIV. rész

### A Lorentz-attraktor

1963-ban Edward Norton Lorenz (1917–2008) meteorológus egy egyszerű időjárási modell felállításával próbálkozott. Amikor a rendszer viselkedését fázistérben ábrázolta, egy igen furcsa attraktor képe bontakozott ki a szemei előtt: megszületett a *Lorentz-attraktor*.

Az alábbi nem lineáris dinamikus rendszert vizsgálta:

$$\begin{cases} \dot{x} = \sigma(y - x) \\ \dot{y} = rx - y - xz \\ \dot{z} = -bz + xy \end{cases}$$

A dinamikus rendszerek egy állapottérrel leírt rendszerek, és a dinamikus rendszerek elmélete a rendszer valamely állapotainak rögzített szabályok szerinti időbeli változásával foglalkozik. Az inga lengésének, a csövekben áramló víznek, vagy egy tóban élő halak számának a matematikai leírása mind egy-egy példa dinamikus rendszerre.

Lorentz a következő jelenségre adta meg ezt az egyszerű modellt:

Melegítsünk egy vízszintes folyadékréteget alulról. Ha a hőmérséklet gradiense egy küszöbértéket meghalad, a folyadék mozgásba jön, és egy idő múlva stacionárius áramlás alakul ki. A felfelé és lefelé áramlás váltakozása révén a folyadék rétegben sajátos struktúrák jönnek létre. Ennek, az úgynevezett szabad konvekciónak a beindulása a hidrodinamikai instabilitások egyik legegyszerűbb példája. Az első kísérleti megfigyeléseket Bénard végezte 1900-ban, míg a konvekciómentes állapot stabilitásának feltételét Rayleigh vezette le elsőként, 1916-ban. Innen a jelenség neve: *Rayleigh–Bénard instabilitás*.

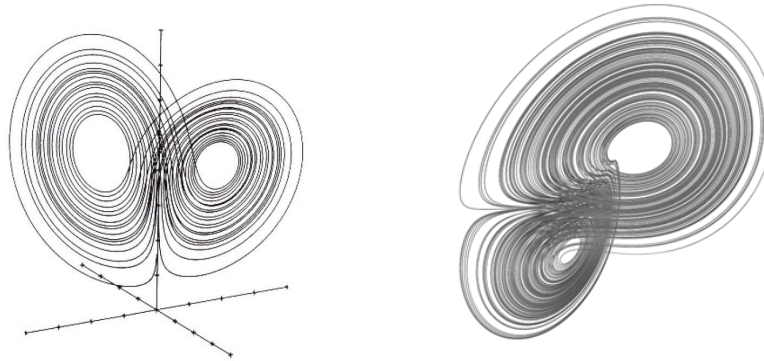
Amíg az edény alja és teteje között a hőmérsékletkülönbség kicsi, az energiaáramlás hődiffúzió révén valósul meg a folyadékban. Amikor azonban túllépünk egy kritikus hőmérsékletkülönbséget, makroszkópikus mozgás kezdődik. A hőmérsékletkülönbség további növelésekor a szabályos áramlási kép elromlik, a folyadék mozgása egyre bonyolultabbá, majd kaotikussá válik.

Lorentz a rendszer nagyszámú módusai közül hármat tartott meg. E három módus  $X(t)$ ,  $Y(t)$  és  $Z(t)$  amplitúdója a hőmérséklet eloszlással és az áramlási teret jellemző áramlási függvénnyel kapcsolatos. Az  $r > 0$  mennyiséget tekintjük kontrollparaméternek, a további paraméterek standard értékei:  $\sigma = 10$ ,  $b = 8/3$ . A  $\sigma$  az úgynevezett Prandtl-szám, az  $r$  pedig a Rayleigh-szám.

Észrevette, hogy  $r = 28$ ,  $\sigma = 10$ ,  $b = 8/3$  paraméterek mellett kis kezdeti feltételekbeli különbség esetén is igen eltérő időfejlődés tapasztalható. Amikor a rend-

szelvények viselkedését fázistérben ábrázolta, egy igen furcsa attraktor képe bontakozott ki a szeméi előtt. Ez a róla Lorenz-attraktornak elnevezett különös ábra azóta a káosz egyik jelképévé vált.

A Lorenz-rendszer volt az első példa az előrejelezhetetlenség megjelenésére kis szabadságfokú autonóm rendszerben. A modell azóta a folytonos idejű kaotikus rendszerek alappéldája lett.



1 ábra  
A Lorenz-attraktor

A következő OpenGL programmal kirajzoljuk a Lorenz-attraktort. Érdekes ki-próbálni a Lorenz() függvényt más-más  $r$  értékekre is (pl. 14, 13, 15, 28 stb.).

```
#include "glut.h"
#include <math.h>

float xRot = 0.0f;
float yRot = 0.0f;

void Lorenz ()
{
    int i, n=10000;
    double x0=0.1, y0=0, z0=0, x1, y1, z1;
    double h=0.005;
    double r=28.0, sigma=10.0, b=8.0/3.0;
    glColor3f(1.0,0.0,0.0);
    glBegin(GL_POINTS);
    for (i=0; i<=n; i++)
    {
        x1 = x0 + h * sigma * (y0 - x0);
        y1 = y0 + h * (x0 * (r - z0) - y0);
        z1 = z0 + h * (x0 * y0 - b * z0);
        x0 = x1;
        y0 = y1;
        z0 = z1;
        glVertex3f((x0-0.95)/5, (y0-1.78)/5, (z0-26.7)/5);
    }
    glEnd();
}
```

```

}

void RenderScene()
{
    glClear(GL_COLOR_BUFFER_BIT | GL_DEPTH_BUFFER_BIT);
    glPushMatrix();
    glEnable(GL_LIGHTING);
    glRotatef(yRot,0,1,0);
    glRotatef(xRot,1,0,0);
    Lorentz();
    glPopMatrix();
    glutSwapBuffers();
}

void SpecialKeys(int key, int x, int y)
{
    if(key == GLUT_KEY_UP)
        xRot -= 5.0f;
    if(key == GLUT_KEY_DOWN)
        xRot += 5.0f;
    if(key == GLUT_KEY_LEFT)
        yRot -= 5.0f;
    if(key == GLUT_KEY_RIGHT)
        yRot += 5.0f;
    if(xRot > 356.0f) xRot = 0.0f;
    if(xRot < -1.0f) xRot = 355.0f;
    if(yRot > 356.0f) yRot = 0.0f;
    if(yRot < -1.0f) yRot = 355.0f;
    glutPostRedisplay();
}

void spinDisplay1()
{
    xRot += 5.0f;
    if(xRot > 356.0f) xRot = 0.0f;
    if(xRot < -1.0f) xRot = 355.0f;
    glutPostRedisplay();
}

void spinDisplay2()
{
    yRot += 5.0f;
    if(yRot > 356.0f) yRot = 0.0f;
    if(yRot < -1.0f) yRot = 355.0f;
    glutPostRedisplay();
}

void mouse(int button, int state, int x, int y)
{
    switch (button) {
        case GLUT_LEFT_BUTTON:
            if (state == GLUT_DOWN)
                spinDisplay1();
            if (state == GLUT_UP)
                glutIdleFunc(NULL);
            break;
        case GLUT_RIGHT_BUTTON:
            if (state == GLUT_DOWN)

```

```

        glutIdleFunc(spinDisplay2);
    if (state == GLUT_UP)
        glutIdleFunc(NULL);
    break;
default:
    break;
}
}

void ChangeSize(GLsizei w, GLsizei h)
{
    GLfloat lightPos[] = { -50.f, 50.0f, 100.0f, 1.0f };
    if(h == 0) h = 1;
    glViewport(0, 0, w, h);
    glMatrixMode(GL_PROJECTION);
    glLoadIdentity();
    if (w <= h) glOrtho (-9, 9, -9*h/w, 9*h/w, -10.0, 10.0);
    else glOrtho (-9*w/h, 9*w/h, -9, 9, -10.0, 10.0);
    glMatrixMode(GL_MODELVIEW);
    glLoadIdentity();
}

void SetupRC()
{
    GLfloat ambientLight[] = { 0.3f, 0.3f, 0.3f, 1.0f };
    GLfloat diffuseLight[] = { 0.7f, 0.7f, 0.7f, 1.0f };
    glEnable(GL_LIGHTING);
    glLightfv(GL_LIGHT0, GL_AMBIENT, ambientLight);
    glLightfv(GL_LIGHT0, GL_DIFFUSE, diffuseLight);
    glEnable(GL_LIGHT0);
    glEnable(GL_DEPTH_TEST);
    glShadeModel(GL_SMOOTH);
    glDisable(GL_CULL_FACE);
    glEnable(GL_COLOR_MATERIAL);
    glColorMaterial(GL_FRONT, GL_AMBIENT_AND_DIFFUSE);
    glClearColor(0.0f, 0.0f, 0.0f, 1.0f );
}

int main(int argc, char* argv[])
{
    glutInit(&argc, argv);
    glutInitWindowSize(800,800);
    glutInitDisplayMode(GLUT_DOUBLE | GLUT_RGB | GLUT_DEPTH);
    glutCreateWindow("Lorentz");
    glutReshapeFunc(ChangeSize);
    glutSpecialFunc(SpecialKeys);
    glutDisplayFunc(RenderScene);
    glutMouseFunc(mouse);
    SetupRC();
    glutMainLoop();
    return 0;
}

```

Kovács Lehel István